ANUL III—No. 632 EDIȚIA ANTEIA DUMINICA 30 SEPTEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administrației Din **Județe** și **Streinĕtate** prin man date postale.

Un an in țară 30 lei; in streinĕtate 50
Șese luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** și **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam și *Agenția Havas.*
Din **STREINĔTATE,** direct la administrație și **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciuri la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA : Strada Nouă, 10**

SAPTAMANA
Spitalul Brâncovenesc
CAROL I al BULGARIEI
Presa si discursul lui Crispi
DIN FOCȘANI
Ungaria
MISCAREA REPUBLICANA
SOLDATII DESNADAJDUIREI

Bucurescĭ 29 Septembre

SEPTAMANA

— —

N'am fi avut poate nicĭ un eveniment exterior de o însemnătate maĭ mare de înregistrat în cursul sĕptămâneĭ expirate, dacă *signor* Crispi n'ar fi simțit nevoia de a rosti la Florența un discurs, care să-ĭ maĭ întărească situația, foarte sdruncinată de când cu zgomotele de reziliarea tripleĭ alianțe.

Și a vorbit primul-ministru al Italieĭ, cum ar vorbi cel din urmă consul austriac despre iredentism.

Crispi, înfocatul iredentist și revoluționar de odinioară, pentru a'șĭ menține o poziție falșă pentru el, nenorocită pentru Italia, n'a găsit ce-va maĭ bun de făcut, de cât să verse torente de venin asupra foștilor sĕĭ tovarășĭ și să se umilească până în gradul cel maĭ jos de servilism față cu Germania și Austria.

„Iredentismul contra Austrieĭ este o nebunie și un pericol—a esclamat Crispi — *cel-alt însă, revendicarea Corsiceĭ și a Malteĭ, este legitim.“*

Iată până unde poate merge un om disperat, care vede că'ĭ fuge pămîntul de sub picioare, dacă nu va reuși să înduplece inimile nemiloase ale aliaților de până azĭ aĭ Italieĭ.

El a declarat că va combate cu cea maĭ mare înverșunare agitațiile iredentiste și orĭ-ce tendință de a depărta Italia de imperiile centrale, căcĭ — a zis el — Italia are cel maĭ mare interes ca să existe o Austrie puternică, care să se împotrivească uneĭ invaziunĭ slavice.

In furia sa, în groaza sa de a se vedea căzut de la putere, Crispi nicĭ n'a ținut seamă de logica cea maĭ elementară și a pus în mișcare toate patimile pentru a'șĭ câștiga auditorul. Ba, a acuzat pe iredentiștĭ că lucrează cu Papa; ba, că vor să restoarne dinastia și să întemeeze Republica, pe care fostul republican Crispi o numește azĭ: *peirea Italieĭ.*

Tot discursul luĭ Crispi ne amintește discursurile luĭ Ion C. Brătianu la banchete și în Parlament, pe timpul mareĭ agitațiunĭ a opoziției-unite. Și el amestica: „Neagra reacție“ cu „venirea muscalilor“ cu „reposatul Palmerston“ și cu marele „Napolen III.“

Sĕrmana Italie pe ce mâinĭ a ajuns!

*

In Anglia, în ajunul redeschidereĭ Parlamentuluĭ, lordul Salisbury a crezut că 'șĭ poate întări situația dând în judecată pe deputațiĭ irlandezĭ Dillon și O'Brien pentru niște abaterĭ de la lege imaginare.

Procesul acesta, nu s'a putut sfîrși din cauza scandaluluĭ provocat de unul din judecătorĭ, dușman personal al acuzaților.

Pe de altă parte, parneliștiĭ aŭ ținut în Dublin o întrunire publică, în care aŭ votat o rezoluțiune conținênd următoarele patru puncte:

1) Partidul parnelist se însărcinează a lupta din toate puterile pentru a ajuta pe fermieriĭ izgonițĭ, în lupta lor;

2) Se protestă în contra inacțiuneĭ guvernuluĭ față cu mizeria din Irlanda;

3) Se protestă contra infamieĭ înscenate deputaților Dillon, etc., tocmaĭ în momentul când eĭ puteaŭ veni în ajutorul Irlandezilor în suferință.

4. Se apelează la toțĭ Irlandeziĭ din țară și din streinătate, (maĭ cu seamă în Statele-Unite) pentru a contribui la mărirea fonduluĭ pentru sprijinul fermierilor.

In acest din urmă scop se va trimite în America o delegațiune compusă din deputații: Dillon, O'Brien, Sullivan, O'Connor, Harrington și Abraham Gill.

* * *

Din vizita luĭ Wilhelm II la Viena nu s'a arĕtat până acum nicĭ un rezultat politic. Cu toate acestea, s'a observat că în tot timpul vînătorilor din Stiria, ceĭ doĭ împĕrațĭ maĭ mult vorbeaŭ la ureche de cât vînaŭ.

Să maĭ așteptăm.

* * *

In țară maĭ nimic noŭ.

Criza ministerială pare acoperită cu un strat subțirel de cenușă, care va fi suflată imediat dupe sosirea Regeluĭ în Capitală.

Din încurcala în care se află astă-zĭ guvernul, reiese un fapt cu totul original:

D. Păucescu, mititelul ministru de domeniĭ, de care s'a agățat D. Carp ca de un pretext de șicană, era saŭ este încă pe cale de a provoca demisia guvernuluĭ întreg.

Dacă D-sa s'ar ambiționa și n'ar voi să'șĭ dea demisia de gustul d-luĭ Carp și al Regeluĭ, atuncĭ.... întreg guvernul ar fi silit să demisioneze.

Micul ministru de domeniĭ vrea să devie un mare om de stat.

*

Prefecțiĭ defilează pe la ministerul de interne, probabil pentru a întreba pe general Manu în ce mod să aplice circulara D-sale privitoare la alegerile comunale.

Uniĭ ar voi poate să se ție de *litera* aceleĭ circulărĭ, pe când alțiĭ cred că e de ajuns să se conforme *spirituluĭ* sĕŭ.

Fiind vorba de *interpretare*, de sigur că d. Manu — care e tare în frase cu douĕ înțelesurĭ — va ști să scoată din nedomirire pe prefecțiĭ sĕĭ.

* * *

Colectiviștiĭ—saŭ, dacă voițĭ, liberaliĭ naționalĭ — cred că venit momentul ca să li se dea iar pe mână puterea și de aceea aŭ început să recurgă la mijloace extreme.

Nu noĭ vom lua apărarea stăpânitorilor de azĭ în contra celor de ierĭ—căcĭ amîndoĭ ne sunt de o potrivă dușmanĭ — dar credem că azĭ, când spiritul public a început să se deștepte, este ridicol lucru a organiza comitete „*de luptă și de asistență*“, cu scopul de a speria pe bătăușiĭ administrațieĭ, când maĭ folositor pentru toțĭ ar fi ca ceĭ ce se intitulează liberalĭ să'șĭ cheltuiască baniĭ pentru a cunoaște nevoile poporuluĭ și a-ĭ procura lumină.

Dar.... am uitat: a fi liberal-național însemnează a face politică de chiverniseală, nu a te îngriji de nevoile țĕreĭ.

Neagu.

TELEGRAME

— —

BELGRAD, 28 Septembre.—Regele Milan va pleca în streinătate după ce va termina să'șĭ reguleze câte-va din afacerile sale private, probabil va sta maĭ mult timp la Paris. Regența și guvernul îșĭ daŭ toate silințele să aplaneze neînțelegerile ce există între Mitropolitul Mihail și St. Sinod și între Regele Milan și Mitropolit în sensul de a da Regeluĭ o satisfacțiune asupra câtor-va puncte. Până acum e speranță că se va ajunge la un rezultat favorabil.

MADRID, 28 Septembre.—Ambasadorul Italieĭ a făcut reprezentărĭ în privința limbagiuluĭ ținut de oratoriĭ carliștĭ la Saragosa și atacurilor contra Regeluĭ Italieĭ; el observă că mulțĭ conservatorĭ și funcționarĭ superiorĭ fac parte din congresul catolic.

BOURGES, 28 Septembre.—O explozie a fost la școala de pirotecnie din cauza imprudențeĭ unuĭ maestru de artificiĭ însărcinat să umple obuzele cu melinită. Zidirea a fost distrusă cu desăvêrșire și sfărămăturile aŭ fost aruncate la o distanță de 500 metri.

Cincĭ lucrătorĭ de artificiĭ aŭ fost prefăcuțĭ în bucățĭ; 40 sunt ușor rănițĭ.

SMIRNA, 28 Septembre.—Escadra franceză din Mediterana a plecat la Beyrouth.

PARIS, 28 Septembre—Ministrul de interne va prezenta Camereĭ un proect pentru reorganizarea Consiliuluĭ municipal din Paris, care de și nu va suferi nicĭ o modificare în atribuțiile sale, va fi supus aceluiaș regim ca și cele-l'alte consiliĭ municipale din Francia.—Membriĭ consiliuluĭ vor primi o leafă anuală.

WASHINGTON, 28 Septembre.—Ministrul de finance a decis că mărfurile primite în depozit sub regimul legeĭ vechĭ a tarifelor nu vor fi supuse la tariful cel noŭ și vor putea fi retrase.

Spitalul Brâncovenesc

— —

Am primit de la D. Pană Mihail Pencovicĭ următoarea scrisoare pe care mĕ grăbesc a o comunica lectorilor acestuĭ ziar:

Domnule Director,

Am citit cele inserate în ziarul ce dirigeațĭ cu data de astă-zĭ Vinerĭ 28 Septembre sub titlul *Spitalul Brâncovenesc.*

Am onorul a vĕ ruga respectos, Domnule Director, ca, atât ca dirigent al *Adevĕruluĭ*, cât și maĭ ales ca rudă a Brâncovenilor, să bine voițĭ a vĕ împlini datoria dându-vĕ osteneala să facețĭ înși-vĕ—împreună cu onorabiliĭ carĭ v'aŭ adresat plângerĭ— o cât de maĭ scrupuloasă și amănunțită cercetare asupra moduluĭ cum se administrează și se întrebuințează averea așezĕmintelor Brâncoveneștĭ, ale căror ușĭ se ține pururea deschise ca să intre și să vadă orĭ și cine tot ce se face în ele pentru a arăta și a stărui în îndreptarea relelor.

Am recunoscut tot-d'a-una și vĕ declar că recunosc încă orĭ și cuĭ dreptul și datoria de a priveghia și controla tot ce este avere pubică, de a arăta relele și a stărui în îndreptarea lor, și în ce mĕ privește promit ascultare și tot concursul meŭ gratuit în atingerea acestuĭ scop.

La tot ce zic este să credețĭ că 'buna voință nu 'mĭ lipsește și cât pentru știință și putință sunt din aceĭ carĭ o cere și o primește cu recunoștință de la orĭ și cine.

Vĕ maĭ rog încă, Domnule Director, să autorizațĭ publicarea acestora ca dovadă cum am înțeles și înțeleg încă îndeplinirea orĭ și căruĭ serviciŭ public și primițĭ asigurarea considerațiuneĭ ce vĕ păstrează servitorul D-voastră

Pană Mihail Pencovicĭ.

Bucureștĭ, Vinerĭ 28 Septembre.

Amănunțita cercetare ce 'mĭ propune D. Pană Pencovicĭ asupra moduluĭ cum se administrează și se întrebuințează averea așezĕmintelor brâncoveneștĭ este inutilă, căcĭ, de doĭ anĭ încoace, nu am pus nicĭ o-dată în dubiŭ buna administrare și buna întrebuințare a avereĭ acestor așezăminte filantropice.

Economiile impuse de D. Pană Pencovicĭ și pe care le cred prejudiciabile chiar bolnavilor aŭ fost singura chestiune care atingea pe loco-țiitorul epitropilor.

Restul articoluluĭ privea pe I. P. S. Mitropolitul Primat și pe epitropĭ, pe carĭ regret a-ĭ vedea prelungind absența lor în streinătate.

Incă o-dată declar că onorabilitatea D-luĭ Pană Pencovicĭ nu poate fi discutată, căcĭ ea este incontestabilă, și pe ea bazez profunda stimă și prieteșugul ce îĭ port.

A. V. B.

Carol I al Bulgarieĭ

— —

Corespondentul vienez al ziaruluĭ „Novoje Wremja“ *susține că chestiunea bulgară va deveni în curând obiectul unor negocierĭ diplomatice.*

Cabinetul din Berlin ar combina o unire personală între România și Bulgaria și, în unire cu membriĭ tripleĭ alianțe, ar poiecta somarea prințuluĭ Ferdinand de Coburg ca să părăsească tronul Bulgarieĭ, pentru a'l ceda luĭ Carol I.

D. Taticew, în relațiunile sale asupra voiajuluĭ sĕŭ prin Bulgaria, a povestit deja, că coroana Bulgarieĭ a fost oferită, între alțiĭ, și luĭ Carol I Hohenzollern, care a refuzat'o.

„Neue Freie Presse“ *nu crede că Germania să urzească vr'un asemenea plan, care n'a reușit acum treĭ anĭ. Ziarul vienez crede maĭ curând că corespondentul foaeĭ ruseștĭ a reînviat combinația de acum treĭ anĭ pentru a putea arunca asupra Austrieĭ respunderea situațieĭ actuale din Bulgaria.*

După detronarea prințuluĭ Alexandru de Battenberg, lumea din Sofia începu să facă la proiecte de toate felurile pentru înlocuirea luĭ.

Uniĭ propuseră ca Sultanul să fie ales Domnitor, dar acesta refuză cu energie; alțiĭ făceaŭ propagandă pentru alegerea luĭ Milan al Serbieĭ și acesta era dispus să primească, dar întâmpină o opoziție energică în Bulgaria, unde nu se putea pune coroana pe capul învinsuluĭ de la Slivnița.

In sfîrșit, începu să circule și ideia proclamăreĭ luĭ Carol I al Românieĭ ca Domnitor, și, prin aceasta, a unireĭ celor douĕ popoare de pe ambele malurĭ ale Dunăreĭ.

Ideia aceasta plăcu multor Bulgarĭ (carĭ nu cunosc pe Carol I), așa că se făcu, pe departe, o întrebare la Bucureștĭ, pentru a se afla ce impresie ar produce aci alegerea luĭ Carol în Bulgaria.

D. I. Brătianu, primul-ministru de atuncĭ, se arĕtă foarte puțin dispus de a primi această combinație, pentru a nu atrage asupra Românieĭ — vecina imediată a Imperiuluĭ rus—supărarea acestuia.

Combinația nu reuși decĭ atuncĭ, de oare-ce nu se puteaŭ înlătura piedicele exterioare. Neue Freie Presse *crede că e puțin probabil ca guvernul german să fie dispus a readuce azĭ pe tapet chestiunea înălțăreĭ luĭ Carol I pe Tronul Bulgarieĭ.*

Irlanda

TIPPERAY, 28 Septembre.—Deputațiĭ naționaliștĭ O'Brien și Dillon s'aŭ imbarcat ierĭ într'un mod clandestin pentru America fără a maĭ aștepta rezultatul procesuluĭ lor; cauțiunea de 1000 de livre, depusă de fie-care, e perdută.

Desfiderea ce se aruncă guvernuluĭ provoacă o mare emoțiune în cercurile politice.

Presa si discursul lui Crispi

— —

Ziarele continuă a se ocupa de discursul luĭ Crispi.

La *Liberté* zice că D-l Crispi nu face o politică de principiĭ cĭ de foloase; asigurările sale de amiciția ce are pentru Francia vor fi considerate ca niște simple formule de curtenire internațională cât timp aceste cuvinte măgulitoare ale ministruluĭ nu vor fi urmate de niște propunerĭ precise și acceptabile. Avênd în vedere situațiunea economică respectivă a Italieĭ și a Franciei, aceasta va putea aștepta cu brațele încrucișate propunerile eventuale.

Le Journal des Débats zice că discursul d-luĭ Crispi este apologia tripleĭ alianțe; el nu aduce nicĭ un noŭ element în situațiunea politică și nu prezice nimic pentru viitor.

Republicanĭ cu douĕ fețe

— —

„Păzește-mĕ Doamne de prietenĭ, căcĭ de dușmanĭ mĕ păzesc eŭ singur,“ este proverbul cel maĭ înțelept, când e vorba de luptă pentru o ideie.

Tot-d'a-una, ideile înaintate, când sunt aduse pe arena luptelor politice, aŭ de îndurat maĭ multe umilințe și de trecut peste niște piedecĭ mult maĭ marĭ, provocate și puse înainte maĭ mult de niște prietenĭ fățarnicĭ, de cât de niște dușmanĭ hotărîțĭ.

Așa e cu ideia republicană în țara noastră.

Ceĭ ce o combat cu înverșunare, dușmaniĭ eĭ naturalĭ, îĭ fac maĭ mult bine de cât rĕŭ, căcĭ privitorul imparțial vede că armele lor sunt saŭ ruginite, saŭ tocite și că eĭ îșĭ apără maĭ mult poziția de cât atacă ideia.

Nu tot așa se petrec lucrurile cu partizaniĭ cu douĕ fețe aĭ ideiĭ republicane.

Aceștia, după ce sunt silițĭ a mărturisi că ideia are viitor, că ea nu este o utopie nerealizabilă,—îndată întorc medalia și adaogă: „Da, ideia e frumoasă, populară; dar ce să'ĭ facĭ? E prea curênd venită. Să maĭ așteptăm.“

Și, în această așteptare, D-lor se pun în serviciul Monarchieĭ, căreia îĭ fac curte, iaŭ oare-carĭ slujbe sub controlul celor maĭ înfocațĭ apărătorĭ aĭ Tronuluĭ și nu pregetă — orĭ de câte orĭ li se prezintă ocazia—de a face pe republicaniĭ intransigențĭ, pe oameniĭ carĭ susțin cu multă obiectivitate o teorie și al căror condeiŭ nu se abate de la duhul blândețeĭ, chiar când le aruncĭ fățărnicia în obraz.

Trebue să mărturisim, că greŭ ne-a fost să aruncăm învinuirĭ așa de aspre, că neplăcut ne este să supărăm pe cine-va și că multă părere de rĕŭ ne costă o ceartă cu oamenĭ cărora le lipsește numaĭ o inimă hotărîtă pentru a fi ireproșabilĭ.

Un ziar din Focșanĭ, *Viitorul*—ni se pare—a emis ideia, că poporul nostru e în stare să suporte regimul cel maĭ despotic, numaĭ să 'ĭ se îmbunătățească soarta.

Această aserțiune vinovată chiar la un ziar conservator ca *Viitorul*, a revoltat—și cu drept cuvînt—pe ziarul *Românul*, democrat, radical și republican.

Bătrînul organ a recăpătat vigoarea tinerețeĭ și a făcut următoarele reflecțiunĭ asupra celor zise de *Viitorul*:

Viitorul, care pare un organ conservator, căcĭ anunță în capul coloanelor sale că se trimite gratis tutulor autorităților, poate să nu vrea să facă nicĭ o deosebire între un guvern monarchic, și chiar despotic, și între unul republican; dar nu tot așa cugetă poporul. Din contra, cu cât poporul este maĭ ignorant și maĭ sărac, cu atât maĭ mult se gândește la o formă de guvernămînt maĭ democratică. Și această formă nu poate să fie de cât cea republicană, căcĭ numaĭ ea aduce bogăția prin economiĭ făcute de Stat, instrucțiunea prin interesul ce pune fie-care cetățean pentru a se egala în știință și avere cu semenu sĕŭ.

Toate popoarele, *cât de ignorante și cât de sĕrace ar fi ele, știŭ că sub republică se suprimă lista civilă și dotațiunile, se micșorează numĕrul funcționarilor, se reduce lefurile, se transformă organisarea armateĭ și a magistratureĭ, se descentralisează veniturile și prin urmare se împuținează cheltuelile, se cheltuesc impozitele pentru îmbunătățirea tutulor districtelor și ast-fel înflorește întreaga țară, iar nu numaĭ capitala și câte va persoane speculante.*

Dupe această isbucnire de foc democratic şi republican, bătrînul organ se simte obosit şi începe a ntoarce vorba :

Dacă popoarele se resemnează şi nu voiesc să adopte sistemul republican, mai cu seamă popoarele cele mici, nu este nici de cum pentru că nu 'l înţeleg, că nu 'l voesc, ci pentru că sunt *alte interese* mult mai mari (?) care le împiedică. Când Europa întreagă este monarchică, cum voim să alergăm noi la republică ?

Noi mai cu seamă, care suntem înconjuraţi de două imperii mari : unul despotic şi altul constituţional cum dă Dumnezeŭ, cum am putea să ne gîndim la republică pe câtă vreme nu vor începe ele ?

Chiar Constituţiunea de azi, care nu este cu totul democratică, de oare-ce nu se folosesc toţi absolut de ea, a fost criticată de unii din vecinii noştrii, şi chiar aŭ căutat să facă presiune pentru a o restrânge. Închipuiţi-vě ce ar fi'dacă ne-ar veni în gând ca într'o bună dimineaţă că proclamăm republica !

Aŭ fost timpuri când Rusia ne-a propus ea singură forma republicană, dar atunci eram un stat slab şi ea conta pe intrigile interioare ca să profite şi să'şi facă interesele ei. Azi dacă ar auzi de republică, când vede aşa de bine întărit statul român, ar fi în stare să ridice în contra noastră toate guvernele monarchice.

Prin urmare, popoarele **înţeleg** *ce va să zică republica,* **o doresc,** *voesc să ajungă la ea cât de curând, însă* **ele sunt prudente,** *nu vor să piarză bucăţica ce aŭ pentru umbră. De acea ele* **tolerează** *monarchiile.*

Cu alte cuvinte : bună şi frumoasă e Republica ; dar să ne ţinem de Monarchie pentru a nu supěra pe Rusia şi pe Austro-Ungaria. Să nu gonim pe Regele strein, şi impilătorul şi gheşeftar şi sugrumător de libertăţi, pentru a nu indispune pe puternicii noştri vecini.

Poporul înţelege ce va să zică Republică şi cât de apăsătoare e Monarchia ; dar e prudent politician ?... O ! sěrmanul ! Dacă el ar înţelege toate aceste, dacă republicanii ca cei de la *Românul*, în loc de a'şi pierde vremea căutând să împace capra cu varza, ar intra în popor şi l-ar face să priceapă întreaga sa mizerie de azi şi să-i arate scăparea în propriile lui puteri atunci... atunci poporul nu s'ar gândi nici ce va zice Rusia, nici cum îi va mirosi Austriei ; ci într'un avint de bărbăţie, ar goni şi Monarchia şi despotizmul şi ar stigmatiza cu aceiaşi energie şi pe duşmanii lui făţişi şi de prietenii sěi cu două feţe.

Ne-am înţeles, D-lor de la *Românul* ?

L. Graur.

Mişcarea republicană

Lisabona, 10 Octombre.

Opiniunea publică de aci e foarte neliniştită de sosirea a două vase de rěsboiŭ italieneşti în gura fluviului Tajo.

Neliniştea aceasta va dispare dacă nu vor mai sosi şi alte vase streine ; căci atunci s'ar putea crede că cele două vapoare italiene aŭ venit numai pentru a protege familia regală şi de a o transporta, la nevoe, de acolo.

Ungaria

BUDA-PESTA 28, Septembre.— D. Baross, ministru de comerţ, a declarat în comisiunea financiară a Camerei că la toate liniile de drum de fer se va adăoga succesiv câte o a doua cale. In ceea ce priveşte tarifele, e chestiunea numai de modificarea tarifului local de la drumul de fer al statului unguresc. Guvernul este dispus în principiŭ să reguleze chestiunea navigaţiei ungare, eventualmentele chiar prin denunţarea tratatului cu societatea Lloyd ; negocierile relativ la această chestiune continuă.

Din Focşani

27 Septembre 1890.

Câte-va zile ne despart de finele lunei şi cu inceputul lui Octombre vor începe şi întrunirile electorale în târgul nostru, în vederea alegerilor comunale. O ! în ce fierbere sunt capetele politicianilor noştri !

Parcă'i aud : nu e nici unul din ei care să nu fi fost un adevěrat cetăţean cu dor şi dragoste pentru binele semenilor sěi, nu e nici unul care să nu fi făcut de cât lucruri bune şi folositoare, când alegětorii i'aŭ dat mandatul să le ia ocrotirea intereselor lor...

Parcă'i věd bătându-se cu pumnii în piept, apelând la conştiinţa senină pe care poate cei mai mulţi nu o aŭ, la cugetul curat pe care cei mai mulţi nu l'aŭ avut, ci când aŭ fost la cârmă, aŭ gândit şi aŭ simţit numai cu stomacul, îmboldit de cea mai nesăturată poftă de mâncare.

Victor Hugo a zis unde-va :

„Dans les petites villes il y'a plus de bouches qui parlent et moins de têtes qui pensent !"

Zicătoarea poetului localizând'o la noi, trebue să'i dăm o întindere mare, să nu năpăstuim pe bietele tërguri mari căci pretutindeni nu vezi de cât lehăitori, cu atât mai neobosiţi, cu cât aŭ mai multe pofte de satisfăcut, şi aŭ nevoie de tot mai multă îndrăsneală şi neruşinare ca să-şi justifice la ocaziuni înjosirile prin care aŭ trecut, ori să arunce praf în ochii lor atât de îndelung amăgiţi, cu exploziuni de dragoste, cu reclame de cinste, probitate cetăţenească, activitate, şi câte multe şi mărunte.

Şi la alegeri, fie de ori-ce ar fi, sunt priilegiurile cele mai bune, pentru cugetătorii cu burta şi lătrătorii de profesie, să-şi clădească în faţa alegětorilor ne mai sfîrşitul edificiŭ de minciuni, cinism, promisiuni care se uită o-dată cu vorba eşită din gură, protestări care de care mai iezuitice şi mai neruşinate, incriminarea prietenului de ieri şi lauda nemĕsurată a vrăjmaşului de ieri, dar prieten şi protector al lui, al copiilor şi rudelor sale, azi.

Ia, de pildă : dacă ar sta cine-va aici în Focşanii noştri să asculte câte va spune la întrunirile publice acum avocatul X... par'că 'l-ar fi sie-şi ruşine de neruşinarea lui. Cu glasu-i de motan şi cu ochii închişi va vorbi ceasuri întregi de el, spunênd că a fost aşa şi altmintrelea ; că în tot d'a-una a avut conştiinţa de cetăţean doritor de binele obştei, că opinia publică a avut timpul să-l judece, să-l aprecieze.... Opinia publică ! Va să zică o ia de martoră ? Dacă e aşa, să-şi spună şi dînsa cuvêntul : Da, l'a judecat şi-l judecă mereŭ în apucăturile şi în faptele în care s'a avut în vedere numai pe el, iar obştea nu-i poate rěspunde de cât cu dispreţ la meschinăria şi grija pentru stomah ce a avut politicianul X.... ori şi când. Ba, atât de invocata opinie publică îi va mai spune : „Scumpul meŭ, tot D-ta eşti acela care acum fugi de sub drapelul celor cu cari ai fost atâta vreme, pentru a te apropia de cei cari-ţi pot da iar mandatul de deputat, fără a-ţi mai da osteneala să spui ce eşti, de unde vii, ce ai făcut şi ce vei face ?

Apropos de drapel şi de fugă de sub drapel.. Vor veni alţii să spună : „Eŭ şi *eŭ* celalt am luptat pentru îndreptarea rěului, pentru cei ce aŭ fost duşmanii cetăţei noastre... am sacrificat.....

Tăceţi ! le va spune tot opinia publică, chemată ca martoră, 'i-aţi combătut când aŭ fost rěsturnaţi, pentru ca să puteţi trece cu bagagiul la puternicii cei noi. Dar, d-ta n'ai fost prefectul lor, senatorul lor, pentru ai lor ori şi când şi ori şi cum ; dar d-ta celalt, tot senator al fost par'că şi moşii al ţinut în arendă... şi.... câte altele !

Să lăsăţi opinia publică la o parte, căci prietenă nu vě este. Dînsa va şti cui să dea ascultare şi încredere... Amăgeala n'o poate duce tot într'un triumf, spre marea nenorocire a acelor ce nu se mai satură.

Alegătorii vě vor asculta, vě vor rěspunde cu ochii miloşi şi cu zîmbete ironice, dar voturile şi le vor da nu vecinicilor promiţători şi vecini ilor amăgitori, ci acelor cari aŭ dovedit, acelor care dovedesc că putinţa avînd de a face ceva, fac pentru binele şi interesul cetăţenilor ce le-aŭ încredinţat soarta, iar nu pentru satisfacerea intereselor lor personale !

* * *

Să lăsăm politica aci, pentru a mai vorbi şi de altele.

* * *

Trupele concentrate în oraşul nostru aŭ făcut alaltă-eri lângă malul Putnei, pe teritoriul comunei Ciuşlea manevră mare, nu glumă.

Totuşi pot să vě spun atâta că lupta începuse de mult şi că arbitrii, un general şi doi colonei veneaŭ boiereşte în trăsură cu patru cai, când ? După două ceasuri, după ce biata oaste se măcelărise ca vai de ea ! Ia, să judecăm drept adecă de ce e cine-va arbitru în asemenea împrejurări ? Tocmai pentru ca să vie... a treia zi după Paşte.

* * *

Podgorenii aŭ tot dreptul să se îngrijască. Cele mai multe vii—vorbesc de viile de frunte—sunt neculese, şi vremea şi-a întors cojocul.

Din frumos cum era, timpul s-a schimbat în rěŭ—şi în târgul nostru s-a manifestat aseară cu o furtună grozavă, care a durat aproape o oră, cu cea mai mare furie.

* * *

Să nu sfârşesc fără a vě spune că avem şi o trupă teatrală, sub direcţiunea D-lui Moru.

Şi a început representaţiunile cu *Bărbierul de Sevila* şi a fost bine.

Nu doresc de cât ca publicului să'l încurajieze.

La revedere.

Nazone

Presa streină şi Crispi

Ziarele din Viena ca şi cele din Budapesta aduc laude D-lui Crispi pentru curagiul, sinceritatea şi lealitatea discursului sěŭ de la Florenţa. *Fremdenblatt* zice : aclamaţiunile cu cari elita naţiunei reprezentate la banchetul de la Florenţa a primit acest discurs probează că naţiunea aprobă această politică.

D. Crispi a judecat relaţiunile Italiei cu Austro-Ungaria ca un adevěrat om de Stat ; el a dat din nou probe de superioritatea spiritului sěŭ şi de importanţa sa ca un mare om de Stat.

PARIS, 27 Septembre. — *Le Temps* vorbind de discursul D-lui Crispi spune :

Fiind că D. Crispi justifică tripla alianţă atibuindu'i ca ţintă şi ca motiv de a fi echilibrul european şi de oare-ce el respinge în lăuntru şi în afară scopurile agresive şi revoluţionare, el nu va putea de cât să mulţumească acelora cari, inspirându-se de discursul sěŭ, vor completa opera triplei alianţe, vor întări garanţiile de ordine şi de pace în Europa, vor asigura independenţa fie-căruia şi liniştea tuturora, dând ca complinire a acestei lige înţelegerea din ce în ce mai explicită şi conştientă a Statelor rěmase în afară de această combinaţie bine făcătoare.

Informaţiuni

In şedinţa de alaltă-seară a consiliului de miniştrii, se zice că s'a decis complectarea ministerului în sensul următor :

D. D. P. P. Carp va lua portofoliul domeniilor, Holban pe acela al cultelor şi e vorba că D. Triandafil ia funcţia în locul D-lui Th. Roseti, care va fi numit guvernator al Băncei Naţionale.

Domnul Păucescu însă, care nu consimţise a se retrage în primul moment, a fost convins de D-l general Manu.

In viitorul consiliŭ de miniştrii, care se va ţine Joi, când Regele va fi în Bucureşti, D-l Păucescu va declara că se retrage din minister.

De la Consiliul comunal :

In şedinţa de alaltă-seară a Consiliului comunal D. Primar Pache Protopopescu a declarat că a luat měsuri foarte severe în contra turburărilor cari se produc pe la întruniri prin suburbii.

*

D. Primar a dat ordin tuturor funcţionarilor comunali să nu riposteze la nici o insultă saŭ atac al colectiviştilor ci, în cazul când ar fi vr'un fapt mai grav, să anunţe secţia cea mai apropiată : aceasta spre a nu se mai da ocazie la plângeri că funcţionarii comunali ar provoca scandaluri pe la întruniri.

*

Toate cestiunile cari eraŭ la ordinea zilei aŭ fost resolvate în şedinţa de ieri.

*

Domnul Primar a dat ordin comptabilului primăriei, ca împreună cu D-l Lambru Vasilescu, cunoscutul comptabil, să facă un tabloŭ de starea casei comunale pe timpul cât a fost primar D-l Cariagdi.

Acest tabloŭ va fi supus desbaterei Consiliului comunal în viitoarea şedinţă.

Consiliul Comunal, în şedinţa de aseară, a aprobat definitiv iluminatul Bulevardului cu electricitate ; această lucrare a rěmas asupra casei Schukert din Viena, cu suma de nouě-zeci de mii de lei.

De la manevre :

Trupele concentrate la Piteşti vor fi transportate cu 26 de trenuri speciale, compus fie-care din 35—40 de vagoane.

Direcţia căilor ferate, pentru a face faţă colosalei mişcări de trenuri, a trimis la Piteşti pe şeful staţiei Galaţi, D. R. Ralianu, care va conduce întreaga mişcare.

Şeful staţiei Piteşti va asista, ca subordonat, pe şeful staţiei Galaţi.

Până în momentul de faţă, monetăria statului a fabricat napoleoni de aur în valoare de un milion două sute de mii de lei pe care l'a dat băncei naţionale prin intermediul casieriei centrale a ministerului financelor.

La întrunirea studenţilor din Iaşi, relativ la scandalul din Botoşani, s'a ales o comisiune de studenţi cari să facă o ancheta scrupuloasă în această nenorocită întêmplare.

Studenţii din Iaşi, şi în această ocaziune, aŭ întrecut pe cei din Bucureşti cari, de şi aŭ fost destul de numeroşi la întrunire, nu s'aŭ ocupat de nimic mai bun de cât de personalităţi şi reclame.

De alegerea comisiunei propusă nu s'aŭ ocupat nimeni. Putem bănui prin aceasta că la întrunire eraŭ mulţi cu musca pe căciulă, cărora ancheta nu le convinea, şi aprobând pe pateticul D. I. Demetrescu ca să lase uitărei cele întêmplate, aŭ dovedit că le e frică de lumină.

Lumea nu uită nimic, vina unora — cu durere o spunem — va păta pentru tot-d'a-una pe studenţi şi atunci acei ce aŭ reuşit a convinge adunarea şi pe unele... de sigur că nu vor putea convinge nici pe acei cari, din complezenţă, aŭ protestat contra acuzaţiunei ce li se aduce.

Preţurile cerealelor în portul Brăila pe zilele de 26—27 curent aŭ fost :

Grâŭ	de 54	libre,	10 lei	70 b.
„	„ 56	„	11	„ 40 „
„	„ 58½	„	12	„ 05 „
„	„ 60	„	13	„ 05 „
Secară	„ 49¼	„	6	„ 90 „
„	„ 53½	„	8	„ 40 „
„	„ 55	„	8	„ 50 „
Orz	„ 44¼	„	6	„ — „
„	„ 49	„	7	„ 80 „

Depositul a fost de :

Grâŭ. . . .	103,000	hectolitri
Secară . . .	5,400	„
Porumb . . .	3,700	„
Orz, ...	19,000	„

Bulevardul va fi iluminat cu reflectorul electric al companiei de geniŭ pe timp de o sěptămână în fie-care seară.

Prefectura judeţului Vaslui va rěmânea vacantă până dupe alegerile comunale, când se va num

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĚRUL" 34

ALEXIS BOUVIER

SOLDAŢII DESNADAJDUIREI

PARTEA II.

Francia în 1871

XVIII

Om bun

— Dar oamenii unde sunt ? întrebă Baptist.

— Ţin pe loc pe ecelerori „pentru ca să avem timpul de a goli târgul.

— Ascultă ! zise Baptist.

Se auziră trei şuerături.

— E omul meŭ !

XIX

Cursa

Herbeau şi Baptist se consultară pentru a şti ce era de făcut ; în sfârşit, Herbeau zise :

— Du'te singur.— Vězêndu-mě şi pe mine ar putea să ne bănuiască ce-va, şi să-l scăpăm din palmă, poate.

— Aşa e. Lasă, că'l regulez eŭ !

— Eŭ staŭ pe aici, pe aproape ; dacă ai nevoie de ajutor, strigă şi daŭ fuga.

— Bun

Baptist plecă, apucă de-alungul zidului, şi veni la spatele hambarului, unde îl aştepta omul.

— Ei ? zise acesta cum îl vězu.

— Toate merg bine ; el nu se îndoiesc de nimic, şi cred că Prusienii sunt la zece leghi departe de aici.

— Compania lui Herbeau n'a eşit ?

— Nu... Bătaia de la Hericourt l-a decimat mai pe toţi.

— Ce ai spus ?

— Am cerut să mě găzduiască în seara asta, mi-a dat să mănânc şi aşteptam ca să vii pentru ca să mě culc.

— Lucru e simplu.

— Cum ?

— Cheia e la mine, şi toţi dorm.

— Deja ?

— Ştii că la ţară, mai ales, oamenii se culcă de vreme.

— Da. Ş'apoi ?

— Ai să vii cu mine. O dată culcaţi în casă, ştim ce facem.

— Bun. Dar unde e Herbeau ?

— Uitam să'ţi spun că a plecat la Besançon pentru două zile.

— Foarte bine, atunci.

— Eşti armat ?

— Cred bine, zise omul, scoţând un revolver din cingătoare.

— Eŭ nu sunt armat.

— N'avea teamă. N'o să avem nevoie a ne servi de arme.

— Aidem. Să intrăm şi să nu facem zgomot.

Baptist se îndreptă spre fermă, urmat de tovarăşul sěŭ, deschise uşa fără zgomot şi intrară. Apoi luându'l de braţ, îl conduse în sală jos.

Acolo, lăsându'l în întunecimea cea mai complectă, îi zise încet :

— Aşteaptă, mě duc să caut un felinar, nu mişca, ca să nu trezeşti pe cine-va.

— Nu te teme, dar grăbeşte-te.

Baptist eşi, găsi pe Herbeau, îşi spuse :

— Omul nostru e aci.

— Te-am vězut când îl aduceai.

— Ce avem să facem ?

— Să'l legăm ca să nu poată scăpa.

— Bine, dar să fim cu băgare de seamă E armat, şi pare oare-cum îngrijat.

— L'ai lăsat în sala de jos... acolo e întuneric beznă... întoarce-te, cere'i mâna ca să'l conduci şi ţine'o bine..... mě însărcinez eŭ cu mâna cea-l'altă.

— Dar unde am să'l duc ?

— Am să fiŭ acolo.

— Aşa da.

Baptist se întoarse la individ şi îi zise :

— Toţi dorm, dar mě tem că intrând în casă să nu ne audă cine-va ; nu crezi că ar fi mai bine să stăm în hambar ?

—Mai bine... Vom fi mai liberi a ne înţelege în largul nostru.

—Tocmai aşa mě gândeam şi eŭ.

—Aidem.

—Da'mi mâna... Ce faci ?

—Tot-d'a-una 'mi ţin cu o mână revorverul ; putem fi descoperiţi, şi nu 'mi ar rěmânea alt-ceva de făcut de cât să zbor creerii aceluia care ar face încercarea asta.

Baptist nu era laş, dar auzind vorba asta, un fior îi străbătu prin tot trupul. Tovarăşul lui nu glumea, şi dacă prin întuneric Herbeau făcea o mişcare falşe, era convins că tâlharul îi va plăti trădarea înţepenindu'i un glonte în cap.

Dar temerea nu dură de cât o clipă.... Baptist îi zise :

— Dă'mi mâna cea-l'altă, ca să te conduc.

Omul îi dădu braţul, în acelaşi timp se simţi apucat şi ţinut zdravăn de cel-l'alt braţ.

—Ce'i asta ! Apără'mě !

—A ! hoţule ! strigă Herbeau, mişcăte dacă poţi.

In mai puţin de o minută omul fu dezarmat.

Baptist aprinse felinarul şi veni cu frînghiile zicênd :

—Acuma, să 'l legăm pe domnul.

—O, nu mě omoriţi ! se rugă mizerabilul.

—Să ne grăbim, zise Herbeau. Dacă nu sosesc în noaptea asta, în zori Prusianii vor fi aci.

XX

Tăcere în rînduri

Pe când scena asta se petrecea la Passavant, o altă scenă a dramei noastre se înplinea, şi trebue să 'l ducem pe cititor acolo.

Cerul era nourat ; din când în când flueratul sentinelelor se auzea, saŭ pasul cadenţat al unei patrule.

—Cine-l ?

Francia.

Se aud goarnele.

— In picioare !

— La arme !

— Luaţi seama !

— Păziţi-vě !

— Atacă tabăra !

— Vine inamicul !

Fie-care ieşi pe jumătate îmbrăcaţi care punându-şi mantalul, care, numărându-şi cartuşele, care încingându-şi centuronul.

— In rânduri ! comandă locotenentul.

Plouă mereŭ—picâ o ploae măruntică şi rece.

— Schimbaţi cartuşele, comandă iar locotenentul.... tăcere în rânduri.... înainte, marş ! !

Unde se duc ? La moarte, poate ? ce are aface, inainte !

De acuma adio.... Merg mult timp aşa.... In sfârşit cu glasul răguşit locotenentul comandă :

— Opreşte ! Tăcere în rânduri.

Se aliniază, muţi, nemişcaţi, oamenii ştiŭ că trebue să stea acolo pentru a veghea pe inamic şi a protegea pe cei cari dorm.... Obuzele ajung.... Bum ! un soldat se tăvăleşte în zăpadă, gemând. Un strigăt de groază isbucneşte din toate piepturile şi locotenentul strigă :

— Tăcere în rânduri.

— Tavannes, mi se pare că mi se împlineşte în noaptea asta.... Moartea umblă prin prejurul nostru.... Caillac, eşti tu bărbat ?

— Pentru ce mě întrebi ?

— Dacă mor....

— Nu mai vorbi prostii, şopteşte Tavannes.

(Va urma).

prefect D. Sandu Răşcanu, actualul prefect de poliţie în Iaşĭ. *Drapelulŭ* i se spune însă că D. Răşcanu va refuza să o primească, preferind să rĕmâe în funcţiunea sa actuală.

Termenul de adus probe contra D-luĭ Arbore, redactor la ziarul *Telegraful Român*, de către redactoriĭ ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine*, expirând astă-zĭ la orele zece, şi arbitri acesteĭ afacerĭ prezintându-se la redacţia ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine*, D-l Lahovary a spus că nu poate retracta nimic din cele scrise.

In urma acesteĭ declaraţiĭ, D-l Arbore 'şĭ-a constituit martorĭ pe D-niĭ Bibicescu şi Epurescu spre a cere reparaţie prin arme pentru insultele ce i s'aŭ adus.

Din seria a cincea a candidaţilor de bacalaureat, aŭ reuşit d-niĭ Ionescu N. Nicolae, Cerchez Vasile, Vardala Ioan, Ivanovicĭ Stelian, Leca G. H., Lipati C. Teodor, Lebel Armand, Lilovicĭ Teodor şi D-ra Munteanu Anastasia.

La concursul ce s'a ţinut la 25 curent, pentru cele cincĭ locurĭ vacante din anul de aplicaţie silvic, aŭ reuşit D-niĭ *Borş Dimitrie*, *Xenofont Sculy*, *Bacruban Vasile*, *Georgescu Nicolae* şi *Iămăşanu Teodor*.

Primim cu cerere de a fi publicată urmĕtoarea protestare.

Domnule Redactor:

In „Indépendance Romaine„ a apărut un articol „Madame Vasiliew," în care se calomniază într'un mod infam colegul nostru Z. Ralea Arbore. Subsemnaţiĭ emigraţĭ politicĭ din Rusia şi Basariabia ţinem a declara că cunoaştem oficina, unde aŭ fost fabricate aceste calomniĭ că ele pornesc de la celebra secţia III, care neputând face alt ceva emigraţilor în strĕinătate, lucrează pentru ponegrirea lor. Toată viaţa şi relaţiunile tovarăşuluĭ nostru, fiindu-ne cunoscute, protestăm cu indignare contra calomnielor individeĭ Vasilien, care sub pretest de a căuta un fiŭ imaginar cutreeră de zece anĭ toată Europa toate localităţile, unde sunt emigraţiĭ pentru a 'ĭ urmări.

C. Dobrogeanu — Gherea, An. Dumitrescu; N. Pavlov — Tuluzacof, W. Therchezof; W. Piekarski. Dr. Petru Alexandrof, Crasescu Victor, F. Codreanu.

Membriĭ societăţeĭ tipografice „Gutenberg" se întrunesc în adunare generală ordinară Duminică 30 Septembre la ora 9, în sala *teatruluĭ Dacia* pentru a asculta darea de seama pe anul trecut şi a alege noul comitet şi comisiunile verificătoare.

Ştirĭ Telegrafice

VARSOVIA, 28 Septembre.— Ziarul *Warshawski Dnewnik* anunţă că Generalul Werder ar fi fost rănit uşor la genuchĭ la vînătoarea de lângă Skala; el a fost pansat de chirurgul imperial Dr. Kirsch. Impĕratul n'a luat parte la această vînătoare.

BERLIN, 28 Septembre.—Impĕratul s'a însors la Berlin..

COLONIA, 28 Septembre. — *Gazeta de Colonia* confirmă ştirea rĕspândită că cancelarul de Caprivi, după ce va face o vizită Principeluĭ regent la Münich, va avea o întrevedere şi cu D. Crispi.

PARIS, 28 Septembre.—Consiliul de miniştriĭ aŭ decis să nu participe oficial la Expoziţia din Moscova, dar o va sprijini.

LONDRA, 28 Septembre.—Din cauza epizootieĭ ce s'a declarat în Olanda, ministerul de agricultură a oprit importul vitelor Olandeze.

ATENA, 28 Septembre.— Ducele de Leuchtemberg a plecat la Cetinge via Corfu; marele duce Alexis îl însoţeşte.

D-l Onou a plecat în Rusia prin Constantinopol; secretarul legaţiuneĭ d-l Bakmetreff va gera afacerile.

NIZZA, 28 Septembre. — In timpul ultimelor manevre soldaţiĭ italienĭ construiseră un adăpost pe o bucată de pămănt ce nu aparţinea Italieĭ. In urma avisuluĭ dat de statul-major francez, acest adăpost a fost dărîmat şi cele două guverne aŭ trimes delegaţĭ la faţa loculuĭ pentru a fixa frontiera într'un mod maĭ precis.

BELGRAD 28, Septembre. — De vreme ce conferinţa din Buda-Pesta nu şi-a terminat încă lucrările, exportul liber al porcilor sêrbeştĭ va suferi oarecare întârziere, dar fiind-că 3000 de capete vor fi admise la intrare pe fie-care săptămână nu rezultă din această întârziere nicĭ o consecinţă supĕrătoară pentru Serbia.

ST. PETERBURG 28, Septembre.— *Se aşteaptă în curând publicarea uneĭ ordonanţe a ministruluĭ de interne prin care se expulsează toţĭ ovreiĭ din oraşul şi teritoriul Sevastopoluluĭ.*.

Familia imperială însoţită de generalul Werder a părăsit ierĭ Skala şi a ajuns azĭ la Skerewice.

BENEÈ

In cazarmă

Rezerviştiĭ rĕspund la apel.

Se cunoaşte scena aceasta pitorescă, favorită pictorilor modernĭ, fiind-că eĭ găsesc aci efecte de contrast curioase, toate treptele stări sociale, toată chromatica costumuluĭ, toată fauna pămĕntuluĭ francez.

Davalma, pciutoşĭ, băeţĭ de prăvăliĭ, zidarĭ, rândaşĭ, acrobaţĭ, savanţĭ cu ochelarĭ, educaţĭ şi primitivĭ, bogaţiĭ şi săraciĭ, bine îmbrăcaţiĭ şi zdrenţăroşiĭ sânt înşiraţĭ subt ochiul serjentuluĭ cu mustaţă de recrutor.

Insă într'un colţ, un băiat murdar, cu ochiĭ de dobitoc, speriaţĭ şi fricoşĭ, cu plete lungĭ care 'ĭ soesc gulerul vesteĭ, stă—posomorît. Poartă costumul vechĭ al Şuanilor, [1]) nădragiĭ şi jileta brodate, şi pălăria mare de rector.

Serjentul l'a băgat de seamă şi 'ĭ zice.

— Heĭ! tu de colo, nepieptănatule, vin la ordin!

Şuanul se uită prosteşte şi nu se clinteşte din loc. El şi-a făcut termenul în regiment ca ceĭ-lalţĭ însă în cincĭ anĭ abia l'aŭ putut învăţa două buche franţuzeştĭ. Limba îĭ rĕmânea credincioasă dialectuluĭ vechĭ celti, care'ĭ legănase, copilăria cu accente groase apăsate.

Când i-a venit ceasul de liberare, s'a lepădat de noa'i ştiinţă tot-o-dată ca şi de uniforma'ĭ hărtăni-ă. In trenul care'l aducea acasă, eraŭ doĭ—treĭ din acelaş sat, nu vorbeaŭ de cât limba d'acasă—dialect iubit de care nu aveaŭ voe să se slujască în cazarmă, aşa că s'aşezaŭ în cerc, într'un colţ al săli, ca „să se gândească" în bretona, de vreme ce li era oprit d'a o vorbi

Şi acolo s'a făcut iar ţĕran. Pe când îĭ creştea pĕrul îĭ veneaŭ şi ideile din copilărie — reintră în pielea luĭ de ţĕran şi în hainele 'ĭ de aţă şi bumbac.

L'aŭ adus iar la cazarmă, nu ştie pentru-ce. Şi uitătura luĭ speriată, fricoasă, traduce mâhnirea luĭ de biet dobitoc înstreinat, părerea'ĭ de rĕŭ că nu'şĭ maĭ vede plugul. boiĭ, câmpia, unde hristosul rĕstignit p'o cruce, care era hotarul pămîntuluĭ luĭ, era tot orizontul luĭ.

Un vecin, ca să'ĭ facă bine, l'a luat de umerĭ şi l'a împins în faţa „graduluĭ."

— Cum te chiamă?

Omul clipeşte din ochiĭ luĭ micĭ Işĭ aduce el aminte, a priceput:

— Cosquer.

— De unde eştĭ?

Prostul face un semn ca să arate că e departe de tot cătunul luĭ.. Pe urmă, cu un glas posomorât şi par'că tăiat de suspine

— Laz, Finister, Bretagne

— Bine! Intră în rînd, puricosule!

Toţĭ aŭ început să rîză cu rîsul laş care'ĭ o curtenire şefuluĭ de mâine. Insă unul maĭ compătimitor,—negreşit tot cel care îl înpinsese în faţa „graduluĭ", l'a tras acum înapoĭ. Leatul s'a supus fără să ştie

Acum viaţa luĭ e un chin. Orĭ cât se sileşte să'şĭ aducă aminte ce ştia altă-dată, nu poate; intelectul sĕŭ leneş nu izbuteşte să se desmorţească; e surd la ordinile carĭ fac pe tovarăşiĭ sĕĭ carĭ galopează de se opresc în loc In buna luĭ voinţă imită gesturile lor, şi, fireşte, ajunge prea tĕrziŭ la comandă—de la colonel până la caporal — pedepsele cad ca ploaia peste devla'ĭ tunsă.

Ş'apoĭ, nu are nicĭ o para în buzunar. N'are cu ce să cinstească nicĭ pe superiorĭ nicĭ pe camarazĭ. Ş'apoĭ e om greŭ, stângaciŭ, nătărăŭ, murdar... Şi toţĭ aŭ rîs cu hohot de dinsul, în seara sosireĭ luĭ, când l'aŭ vĕzut că'şĭ face o cruce mare înainte d'a se culca.

Bietul om a ajuns bătaia de joc a regimentuluĭ; l'aŭ trecut la bucătărie ca să cureţe tingirile; ĭ-aŭ dat în mână un bilet şi l'aŭ trimis la cârciumar ca să'l întrebe câte coarne are, cârciumarul ĭ-a tras un picior şi s'a plâns coloneluluĭ: decĭ, opt zile arest.

*

El se întreabă pentru ce toată lumea se învierşunează aşa în potriva luĭ, pentru ce'l înjură, pentru ce 'l ghiontesc, pentru ce 'ĭ cade patul de sub dînsul noaptea în rîsul tutulor, pentru ce lipseşte tot-d'a-una câte ce-va la furnitura luĭ.

Fiind-că pentru dînsul sunt bunĭ numaĭ caiĭ, lângă carĭ se strecoară furiş, şi care 'ĭ sărută obrazul luĭ ars de vînt şi de soare, care miroase a mare şi a fin. Şi câiniĭ sunt bunĭ cu dînsul, daŭ tîrcoale flămînzĭ p in prejurul bucătăriilor şi 'ĭ ling binişor mâinile când şade el jos într'un colţ al curţeĭ.

Insă i se umflă pieptul de necaz! Ah! Dacă s'ar întîmpla astea acasă la el, între flăcăiĭ din satele vecine cu al luĭ! nu s'ar lăsa el aşa lesne să fie giurgiuna lor! Dacă ar da cine-va într'ênsul, ar da şi el şi Doamne sfinte! cum ar da de vîrtos!

Pe când aci toţĭ îĭ sar în cap şi el nu poate zice nimic Maĭ cu seamă căprarul îl hărţueşte. Pentru ce? Vezĭ, asta'ĭ! el nu ştie! Insă cum-cum, tot ce suferă el, batjocurile, umilirile, pedepsele numaĭ de la căprar vin. Căprarul o să 'ĭ mănince capul! ar putea să jure că numaĭ căprarul ĭ-a făcut de urît de se ţin belelile de capul luĭ!

Intr'o dimineaţă i se dă poruncă Bretonuluĭ ca să măture odaia. Nu 'ĭ rîndul luĭ însă.

— Aide! maĭ iute! zice căprarul asvîrlindu-ĭ mătura

Galben, cu pumniĭ strînşĭ, Cosquer lasă mătura să pice jos şi ne maĭ putênd să sufere atâta prigonire, nu zice de cât o vorbă, o singură vorbă din cele două pe carĭ le-a putut învĕţa:

— Nu!

O amenintare, o înjurătură şi ca rĕspuns pumnul Bretonuluĭ, încercând tăria fălcilor căpraruluĭ.

Consiliul de resbel l'a osîndit la moarte!

I. S. Sp.

[1]) Nume ce aŭ purtat insurgenţiĭ din Vendée la 1793.

ULTIME INFORMAŢII

Astă-zĭ s'a celebrat în Biserica Domniţa Bălaşa un serviciŭ divin pentru odihna sufletelor Prinţuluĭ Grigore Brancovan şi a frateluĭ sĕŭ Prinţul Nicolae Bibescu.

Ziarele politicianilor, carĭ aŭ diferite interese de apărat saŭ de atacat, vor să ne ia în respĕr, pentru că nu înjurăm pe primarul capitaleĭ.

Pentru luminarea cititorilor noştri, ţinem a declara că noĭ, ne având nicĭ o legătură ca partidele ce'şĭ dispută sacul cu grăunţe, n'avem în nicĭ o chestiune de interes general ideĭ preconcepute.

Lăudăm ceea ce ni se pare bun şi înfierăm ceea credem rĕŭ, orĭ unde s'ar găsi.

Gazetelor colectiviste, carĭ nu ne pot ierta greşala că nu suntem cu gardă—ca ele—le rĕspundem:

Dacă D. Fleva orĭ D. Cariagdi ar da garanţiĭ de maĭ bună administraţie comunală de cât D. Pake Protopopescu, i-am susţine pe D-lor.

Acesta e rĕspunsul nostru. La insinuările carĭ *vor să fie* maliţioase, nu vom rĕspunde.

Citim în „Galaţĭ:"

Trenul de pasagerĭ din Moldova, ce trebuia să sosească erĭ dimineaţă la Galaţĭ până la orele 10 a. m. nu sosise.

O telegramă a comisaruluĭ din gara Bărboşĭ adresată poliţieĭ, spune că trenul ce venea din Moldova s'a ciocnit între Serbescĭ şi Bărboşĭ cu un tren de mărfurĭ. Sunt maĭ mulţĭ morţĭ şi rǎniţĭ.

Rugăm pe D. Primar să bine voiască a se plimba sara la şoseaoa Kiselef. Se va încredinţa el însu'şĭ cât de ridicole sunt candelile înşirate de alungul plimbăreĭ pe lângă lămpile cu lumina electrică.

Planurile localuluĭ de Morgă care era să se construiască pe cheiul Dâmboviţeĭ, aŭ fost modificate după cererea ministeruluĭ de Interne şi localul 'se va construi acum mult maĭ mare de cât fusese proiectat.

Reprezentantul caseĭ Schuckert din Nürember a luat angajamentul în numele societăţeĭ să termine instalarea lumineĭ electrice pe bulevard în timp de treĭ lunĭ.

In locul D-luĭ Staur Anastasescu, şeful divizieĭ spitalelor, s'a numit D-l Doctor Valentineanu, capul statisticeĭ; iar în locul D-luĭ Valentineanu s'a numit D-l doctor Isvoranu.

Regulamentul pensiunilor funcţionarilor comunalĭ va veni în desbaterea viitoruluĭ consiliŭ comunal, de oare-ce în şedinţa trecută a fost scos din ordinea de zi spre a i se face micĭ modificărĭ.

Aseară pe la orele şease şi jumĕtate s'a aprins magazia de tîmplărie a D-luĭ Dumitru Dinu din strada Romană Nr. 68, arzînd cu desăvîrşire.

Focul a provenit de la nişte lucrătorĭ carĭ voiaŭ să aprinză foc cu nişte talaşĭ spre a fierbe cleiŭ. Pompieriĭ sosind la faţa loculuĭ, aŭ apărat casele vecine.

*

Tot aseară pe la orele 9 şi un sfert, un alt foc a isbucnit în strada Mihaĭ-Vodă Nr. 21 la D-l Dumont, arzînd odaia vizitiuluĭ; focul a provenit de la coşul spălătorieĭ.

La esamenul pentru obţinerea diplomeĭ de absolvent al şcoaleĭ de Comerţ din Capitală, aŭ reuşit d-niĭ Constantin Ştefănescu, Iosef Tiroler, Albert Levinsohn, Isac Eskenasy, Nicolae Ionescu şi Ion Iliescu.

Direcţiunea tramvaiuluĭ, în urma petiţiuneĭ priimită de la conductori şi vizitiĭ sĕĭ, 'ĭ a concentrat aseară la Direcţiune şi le a comunicat, că de azĭ înainte le acordă o zi de repaus după patru de serviciŭ şi libertatea d'a călători pe vagoane în zilele libere.

Aceste favorĭ Direcţiunea era hotărâtă să le acorde de la sine, de oare-ce constatase singură îngreunarea serviciuluĭ.

O nouă organizaţiune se va da băilor Eforieĭ de pe Bulevard, cu începere de la 1 Noembre.

Aceste băi, care până acum eraŭ exploatate de Eforie, aŭ fost date în întreprinderea d-luĭ doctor Dimitropol, care se va ocupa într'un mod foarte serios ca aceste băi să corĕspunză scopuluĭ pentru care aŭ fost create.

Domnul dr. Dimitropol a luat asupra sa această exploatare plătind Eforieĭ suma de leĭ şase miĭ cincĭ sute pe an.

Anunţăm cu plăcere căsătoria D-luĭ Doctor Leon Stein, medicul linieĭ ferate Rusciuc-Varna, cu Domnişoara Berta Landau.

Căsătoria va avea loc la Belgrad mâine Duminică,

Felicitările noastre viitorilor soţĭ.